

Csu Fu üzen

*Álom és ébrenlét
magánya közt
lombsátor bűvösén
papír fölé hajol,
múlton mereng Li –
dacolva ihletével.*

*Levél pereg ölébe,
s mintha a legfőbb tétel,
Csu Fu üzen Becéről:*

*A voltnál több a van,
írásnál az élet,
melyhez a legszebb vers is
csak ágaskodva ér fel.*

Teaház a Zselicben

*Páfrány s lapulevél a díszkert,
de itt éden vidéke.
A gazda Csu Fut idéz,
és Buddháról társalog.
Tapintható a béke.*

*Csészében a mézszín
édes Mandala,
elpárolog a város:
a hűtlen Drangalag.*

Öreg fa, kegyelemben

*Szétárja magát feketén.
Rajta piros almácska-bogyók:
Krisztus kibuggyant vércseppjei.
Lebegő glóriája fölzeng,
és túlsejlik az égen.*

*Unottan szemlélődik a gyarló.
Úgy tesz, mint aki vétlen.*